

FEATHER LIGHT HORSEMANSHIP

Bouwen aan een paardendroom

Je bent jong, je kunt goed met moeilijke paarden werken en je droomt ervan dat uit te bouwen tot een echt paardenbedrijf. Yvet Blokesch en Maik Herngreen van Feather Light Horsemanship waagden drie jaar geleden die sprong en vanaf die tijd stromen de aanvragen binnen voor het trainen en zadelmak maken van jonge, moeilijke of angstige paarden. "We willen met onze trainingsaanpak de wereld een betere plek maken voor paarden", aldus Yvet.

Tekst: Jorieke van Cappellen • Fotografie: Fleur Louwe,
Ellen Sonck Photography

Een flinke sprint door het hoge gras en de grote bruine ruin voegt zich bij zijn weidemaatjes, een kleine bonte merrie en een chique, donkere ruin. Gretig begint het drietal te grazen. Yvet Blokesch (27) en Maik Herengreen (27) sluiten het weidehek. “Ze mogen vandaag voor het eerst in de nieuwe wei, dat vinden ze natuurlijk wel lekker”, glimlacht Yvet. Zij en Maik hebben er vanochtend al paar uur opzitten met voeren, stallen uitmesten en paarden in de paddocks zetten. Hun propvolle agenda, volledig gevuld met het trainen van paarden met gedragsproblemen, het zadelmak

Maar stiekem maak en monteer ik de filmpjes vooral voor mijzelf. Elk paard is voor mij speciaal. Een trainingspaard leert van mij, maar ik leer ook van het paard. Zo leg ik dat leerproces vast. Ik kan echt nagenieten van de unieke momenten die het paard en ik samen beleefden.”

TEGENSTRIJDIGE SIGNALLEN

Feather Light Horsemanship streeft ernaar om de wereld een betere plek te maken voor paarden. Is er dan zoveel mis? “Best wel”, klinkt het bijna tegelijk van Yvet

‘Het trainen van paarden is een continu leerproces. Ik moet blijven voelen en ontdekken van mijn paarden’

mak maken van paarden en het geven van clinics en shows, bood gelukkig nog een plekje voor een Bit-interview.

De bekendheid van hun jonge bedrijf Feather Light Horsemanship in Wapenveld nam de afgelopen jaren een vlucht. Dat is te danken aan de grote kennis en kunde van Yvet als het gaat om het trainen van moeilijke paarden, en aan de inspirerende trainingsvideo's daarvan die het tweetal regelmatig op sociale media plaatst. Op de filmpjes is te zien hoe de meest moeilijke of bange paarden onder Yvets handen veranderen in werkwillige, ontspannen en vooral blij en zelfbewuste paarden. Het plezier straalt ervan af als Yvet deze paarden traint en berijdt, en ondertussen met grote vlaggen zwaait, of op hun rug gaat staan. De vertrouwensband tussen trainer en paard is zo groot, dat Yvet haar paarden zelfs zonder enkel leidkoord in vrijheid meeneemt voor een wandeling in het bos.

Yvet glimlacht bescheiden. “We gebruiken beelden van onze trainingen graag op sociale media om te laten zien wat je kunt bereiken met een paard op basis van echt vertrouwen. Daarnaast filmt Maik veel om een eigenaar te laten zien hoe de training van zijn paard vordert.

en Maik. Daarbij gaat het er vooral om dat het grootste deel van de paardeneigenaren maar heel weinig weet van natuurlijk paardengedrag, wat veel gedragsproblemen bij paarden tot gevolg heeft. “Mensen geven heel veel en vaak tegenstrijdige signalen af aan hun paard. Ze maken bijvoorbeeld veel bewegingen met hun

»

ZADELMAK MAKEN

Binnen Feather Light Horsemanship is zadelmak maken van jonge paarden een belangrijk deel van de werkzaamheden. Momenteel is er iedere vrijdag een clinic zadelmak maken die al ruim van tevoren tjokvol geboekt zit. In de binnenbak kijken ongeveer 25 toeschouwers mee hoe het geleidelijke proces van zadelmak maken in zijn werk gaat bij Feather Light Horsemanship. “Het is superleuk om tijdens een clinic te laten zien hoe een paard elke week weer een stukje groeit en vooruit gaat. Er komen zelfs mensen uit België die een enkele reis van drie uur maken om erbij te zijn!”

‘Als het paard ervoor kiest om
bij me te blijven, is dat op basis
van écht vertrouwen’

handen en lijf maar bedoelen er niks mee, of ze hebben vaak niet echt de aandacht bij hun paard als ze met hem bezig zijn”, vertelt Yvet. “Paarden begrijpen daarvoor niet precies wat een mens van ze verlangt.” En

zaam, ging Yvet op zoek naar waarom hij dit gedrag vertoonde. “Paarden weten niet wat goed of verkeerd is. Ze uiten alleen hun gevoel. Gangster was een paard dat het gevoel had dat hij continu moest gokken. Op

‘Trainen, trainen, trainen, dat is wat ik doe’

dat terwijl een paard, als kuddedier, juist altijd zoekt naar duidelijkheid en veiligheid. “Het belangrijkste gevolg van die verwarrende signalen is dat paarden aanleren dat ze niet op ons kunnen bouwen.” Daar komt bij dat mensen geneigd zijn om te veel hun eigen wil op te leggen als ze iets van hun paard verlangen. “Hierdoor kunnen de paarden niet meer vertrouwen op hun gevoel en sluiten ze zich af voor een connectie met ons.” Yvet haalt het voorbeeld aan van Gangster, een gitzwart, veelbelovend dressuurpaard dat bij haar in training kwam. Hij was erg lief, maar kon onder het zadel ineens exploderen, waardoor niemand in zijn zadel bleef zitten. In plaats van hem te bestempelen als ongehoor-

het moment dat het voor hem te veel werd, dus met rijden, kon hij er niet op vertrouwen dat de mens hem zou helpen. Al die momenten van wantrouwen bij elkaar zorgden ervoor dat hij uiteindelijk explodeerde, wat nog eens extra gevaarlijk is als een paard zich niet laat helpen.”

DE JUISTE MINDSET

De essentie van de aanpak van Feather Light Horsemanship is dat paarden op een ontspannen en ongedwongen manier stap voor stap leren wat een mens precies van ze verwacht. Alle trainingen beginnen met grondwerk in de roundpen. Het is een goede plek om je paard ongedwongen te laten uitvinden hoe jij dingen van hem vraagt en hoe hij kan leren, aldus Yvet. In de allereerste training zoekt Yvet naar een connectie met het paard. “Geen gedwongen connectie door lijnen of teugels, maar een eerlijke, positieve connectie met het gevoel. Staat hij ervoor open om met mij te werken? Ik geef hem wat simpele opdrachten, zoals wat sneller of langzamer gaan, en ik laat hem eens van hand veranderen. In deze fase wil ik hem laten weten dat hij hier niet is voor een training, maar dat ik graag een connectie met hem wil. En juist als paarden wat onzeker zijn, zoeken ze daar heel erg naar.” Gaandeweg gaat het paard zich prettig voelen in je nabijheid. “Dan komt hij in een modus waarbij hij openstaat voor je aanwijzingen. Hij kiest daar zelf voor en daarmee creëer je de juiste mindset om te leren, zoals wij dat noemen.” Maik vat het samen: “Je leert het paard dat hij bij jou ‘peace and comfort’ krijgt. Je vraagt hem dus niet op jou te letten, maar je leert dat jij voor hém op de »

NIEUWE STALLEN

Op het erf zijn bouwwerkzaamheden in volle gang. De fundering van het gloednieuwe gebouw voor twintig ruime paardenstallen van Feather Light Horsemanship is net gestort ten tijde van het interview. “Soms loop ik rond en denk ik: is dit allemaal echt van ons? Wij leven echt onze droom”, glimlacht Yvet. “En net zo vaak denk ik: o jee, wat moet er nog veel gebeuren voordat onze werkdagen misschien een heel klein beetje rustiger worden.” Maik relateert: “We hebben in één jaar tijd al veel gedaan. We hebben de weides en paddocks gedraineerd, nieuwe omheiningen rond de paddocks en de roundpen geplaatst, nieuwe bodems erin. We doen elke keer een stapje vooruit.”

MUSTANG MAKEOVER

Een bijzonder project samen, en opnieuw een stap naar meer bekendheid, was voor Yvet en Maik de Mustang Makeover in 2018. Deelnemers aan het internationale project, een initiatief van de Amerikaanse mustangvereniging in Duitsland, kregen een onbekende Amerikaanse mustang toegewezen, waar ze honderd dagen mee mochten werken. Yvet doopte de haar toegewezen merrie Pura Pearl (zie foto). Het eindresultaat van hun training mochten de trainers tonen tijdens het CHIO in Aken. "In Amerika zijn er te veel mustangs en deze kun je adopteren, maar toch doet vrijwel niemand dat. Dit project was bedoeld om te laten zien dat er ook met een mustang heel veel mogelijk is", vertelt Yvet. "Het was ongelooflijk hoe Pura Pearl veranderde van een doodsbange en sensitieve merrie naar een paard dat vol vertrouwen in mij door de piste in Aken draafde, terwijl er een echte Ford Mustang om haar heen scheurde. En het mooiste was nog dat ik wist dat ze met ons mee naar huis ging. We genieten nog elke dag van haar."

wereld let. Daardoor kiest hij zelf om bij jou te willen zijn."

Is de eerste vertrouwensbasis in de roundpen gelegd, dan wordt de training verder uitgebouwd. Soms ook met zeiltjes, vlaggen en paraplu's. "Wij gebruiken zulke attributen niet als schriktraining", benadrukt Yvet. "We brengen het paard alleen in een voor hem nieuwe situatie. In die situatie blijf ik als trainer steeds hetzelfde doen, namelijk het paard het gevoel geven dat hij veilig is door bij mij te blijven. Als het paard er dan voor kiest om bij me te blijven, is dat op basis van écht vertrouwen."

Een video die dat vertrouwen onderschrijft is die van Yvet met Foresyth, een vosmerrie die kampte met zware trailerangst. Te zien is hoe de merrie met één vingervwijzing van Yvet uit zichzelf naar de trailer loopt en er in gaat staan. Zelfs als Yvet in de nabije boom klimt, is één aanwijzing van de trainster genoeg voor Foresyth om op een draffe naar de trailer te gaan. Het lijkt net een vrolijk spel, en dat is het ook volgens Yvet. "Fore-

syth kijkt zelfs trots, zo knap vindt ze het van zichzelf. Vertrouwt je paard je, dan kun je ze alles leren, dit filmpje laat dat perfect zien."

PAARDEN ALS LEERMEESTERS

Yvet en Maik werken met allerlei soorten paarden, van recreatiepaarden en westernpaarden tot topspring- en dressuurpaarden. "Ze zijn allemaal even leuk om mee te werken", vindt Yvet. Gemiddeld staan er vijftien paarden in training, waarvan vijf eigen paarden en tien paarden van derden. "Meer kan ik er niet trainen op een dag. Ik vind het belangrijk dat je per paard voldoende tijd kan nemen." Yvet schiet in de lach. "Trainen, trainen, trainen, dat is wat ik doe. En Maik maakt kilometers film en helpt met voeren, verzorgen, het organiseren van de clinics en alles wat bij een paardenbedrijf komt kijken. We werken hard, 's morgens om zeven uur beginnen we en om elf uur 's avonds is de werkdag klaar. En de volgende dag opnieuw."

Meerdere malen verontschuldigen Yvet en Maik zich als we een rondje maken over het bedrijf. Niet alles ligt er even aangeharkt bij door opknappwerkzaamheden van het verouderde paardenbedrijf, dat het stel een jaar geleden kocht. Zowel Yvet als Maik komen niet uit een paardenfamilie, maar bij Yvet, die een diploma technische bedrijfskunde op zak heeft, vormden paarden de rode draad in haar leven. De trainster volgde geen en-

dingen uitproberen, dingen goed doen en ook fouten durven maken.”

WONEN IN GARAGE

Een paar jaar geleden liepen Maik en Yvet elkaar tegen het lijf op een feestje. “Yvet is zó goed in het trainen van paarden, ze vertelde me toen al dat ze dat het liefste van alles doet”, vertelt Maik, die destijds studeerde

‘We hebben zelfs een poosje in een garage gewoond’

kele hippische opleiding. Wat opvalt is haar gevoelsmatige benadering van paarden, waarbij altijd vanuit het paard beredeneerd wordt in plaats van vanuit de mens. Waar komt dat vandaan? “Op jonge leeftijd ging ik, net als elk paardenmeisje, elk vrij uurtje naar de manege. Daar tussen de paarden voelde ik me thuis. Als kind had ik het niet altijd gemakkelijk, en de paarden gaven mij steun. Ik merkte al snel dat ik de lastige paarden het leukste vond om mee te werken. Ik wilde ze graag helpen, iets teruggeven voor hun vriendschap.” Yvet is altijd bezig met het zoeken naar de betere weg, naar het vinden van een oplossing. “De vraag ‘hoe kan ik dit paard met dit probleem helpen?’ kan me continu bezig houden.”

Op haar achttiende kocht Yvet haar eerste eigen ‘project’, de kleine bonte merrie Mella. Ze komen inmiddels uit op Z2-niveau en Mella loopt mee in de shows van Feather Light Horsemanship. De trainster leerde in de loop van de jaren door het volgen van lessen en clinics van allerlei paardentrainers, waarbij de Australische trainer Will Rogers een belangrijke inspiratiebron vormde. “Door goed te kijken naar hoe anderen paarden trainen, leer je veel”, vertelt Yvet, die ook een periode in een centrum voor verwaarloosde paarden in Engeland werkte. “Daarnaast zijn alle verschillende paarden die ik tot nu toe trainde mijn leermeesters. Ik beschouw het trainen van paarden als een continu leerproces. Ik moet blijven voelen en ontdekken van mijn paarden. Nieuwe

voor schooldocent en nooit eerder in aanraking was gekomen met paarden. “Samen een paardenbedrijf opzetten leek me een mooi avontuur. We besloten het gewoon te gaan doen.” De naam Feather Light Horsemanship werd bedacht – naar het idee om met zo licht mogelijke hulpen een band met je paard te scheppen – en de eerste jaren huurden Maik en Yvet her en der stallen voor hun paarden. “Wijzelf woonden erbij, bijvoorbeeld in een appartement boven de paarden. We hebben zelfs eens een poosje in een garage gewoond”, grijnst hij. Sinds vorig jaar heeft het bedrijf een eigen plek met eenvoudige stallen en binnenbak in Wapenveld, en is er een wachtlijst voor het trainen en zadelmak maken van paarden. “We hadden, toen we begonnen met ons bedrijfje, nooit durven denken dat het zo storm zou lopen. We dachten niet eens aan dit scenario”, vertelt Maik met ongeloof in zijn stem. 🐾

ONLINE VERDER KIJKEN?

Benieuwd hoe het gaat met Gangster, Foresyth of Pura Pearl? Yvet Blokesch en Maik Herengreen plaatsen veel van hun trainingen op hun eigen YouTube-kanaal, Feather Light Horsemanship. Ook wordt er hard gewerkt aan een online training, die eind 2019 gereed moet zijn.